ΔΗΛΩΣΗ

ΕΥΣΤΑΘΙΑ Χ. ΣΑΛΜΑ

Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο (τ. Εισαγγελέας)

Α) Το Α΄ Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών κατά την τελευταία συνεδρίασή του **στις 30 Οκτωβρίου 2019**, για μια ακόμα φορά, όπως άλλωστε συνηθίζει με εμμονική συνέπεια τα τελευταία τρία (3) χρόνια που διαρκεί η δίκη του ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ., δηλαδή από τις 30-09-2016 και έκτοτε, εξέδωσε ακόμη μια αδιανόητη και προδήλως παράνομη παρεμπίπτουσα απόφαση. Σημειώνεται ότι στη δίκη αυτή το πρώην ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ. και ήδη Ε.Ο.Δ.Υ. παρίσταται στο Δικαστήριο αρχικά ως πολιτικώς ενάγων για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για τις φερόμενες ως τελεσθείσες σε βάρος του αξιόποινες πράξεις και στη συνέχεια, από 01-07-2019 και μετά, παρίσταται για την υποστήριξη της κατηγορίας. Και εξηγούμαι:

Με το **άρθρο 1§1 του πρόσφατου νόμου 4633/2019** (ΦΕΚ Α΄ 161/ 16-10-2019) συστάθηκε νέο νομικό πρόσωπο *ιδιωτικού* δικαίου με την επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας» (Ε.Ο.Δ.Υ.) που υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργού Υγείας. Παράλληλα, με το άρθρο **14§1** του ίδιου νόμου *«καταργήθηκε»* το προϋπάρχον νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την ίδια επωνυμία «ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ» που είχε ιδρυθεί με το ν. 4600/2019 (ΦΕΚ Α΄ 43/09.03.2019) ως καθολικός διάδοχος του πρώην Κ.Ε.Ε.Λ. / ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ. (άρθρο 26 του ν. 2071/1992 σε συνδυασμό με το ΠΔ. 358/1992 και άρθρο 20 του ν. 3370/2015). Ωστόσο, από τις 16-10-2019 που συστάθηκε ο νέος ιδιωτικού δικαίου Ε.Ο.Δ.Υ. μέχρι και την ημέρα της τελευταίας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου στις 30-10-2019 *δεν* είχε ακόμη προλάβει να διορισθεί το νέο Δ.Σ. και ο Οργανισμός στερούνταν παντελώς Διοίκησης. Η πλήρης έλλειψη Διοίκησης μάλιστα ανατρέχει αρκετά νωρίτερα στις 27-09-2019, όταν ακόμη υπήρχε ο δημοσίου δικαίου Ε.Ο.Δ.Υ., οπότε αρχικά στις **30-07-2019,** με την υπ' αριθμ. Γ4β / Γ.Π. 52903 από 22-07-2019 απόφαση του Υπουργού Υγείας (ΦΕΚ 489/ Τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ./ **30-07-2019**) έγινε αποδεκτή η από 10-07-2019 παραίτηση του Θεόφιλου Ρόζενμπεργκ από τη θέση του Προέδρου και μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Δ.Υ. (πρώην ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ.) και ακολούθως, στις **27-09-2019,** με την **υπ' αριθμ. Γ4β/Γ.Π. οικ. 68165 από 26-09-2019 απόφαση του Υπουργού Υγείας** (ΦΕΚ 793 /Τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ./ **27-09-2019**) έγιναν αποδεκτές οι παραιτήσεις όλων των λοιπών μελών του Δ.Σ. του Ε.Ο.Δ.Υ. συμπεριλαμβανομένου και του Αντιπροέδρου Αγάπιου Τερζίδη.

Επομένως, από τις 16-10-2019 που με νόμο καταργήθηκε, «διαλύθηκε» με απλά λόγια το νομικό πρόσωπο του δημοσίου δικαίου Ε.Ο.Δ.Υ., λύθηκε και η εσωτερική σχέση εντολής μεταξύ αυτού του νομικού προσώπου και του πληρεξουσίου δικηγόρου του πολιτικής αγωγής στην εκκρεμή ποινική δίκη, όπως ρητά προβλέπεται από το **άρθρο 726 εδάφιο β΄ Α.Κ**.

Ενώ λοιπόν γίνεται καθολικά δεκτό από την επιστήμη και τη νομολογία, είναι κοινός τόπος και αναμφισβήτητο γεγονός ότι : (α) **Χωρίς διοίκηση το νομικό πρόσωπο *δεν* μπορεί να υπάρχει σε ενέργεια,** αφού με την αναγκαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 65 Αστικού Κώδικα επιτάσσεται όπως το νομικό πρόσωπο έχει οπωσδήποτε διοίκηση, (β) **Χωρίς διοίκηση** δεν μπορεί να είναι διάδικος, (γ) **Χωρίς διοίκηση** *στερείται* της *νομιμοποιήσεως* (ενεργητικής και παθητικής) να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις και να διεξάγει δικαστικό αγώνα ενώπιον δικαστηρίου ούτε μπορεί να παρίσταται και να συμμετέχει σε οποιαδήποτε διαδικασία (πολιτική, ποινική κ.λπ.) στο ακροατήριο & (δ) **Χωρίς διοίκηση** ο παριστάμενος για το νομικό πρόσωπο δικηγόρος *δεν* νομιμοποιείται να διεξάγει τη δίκη, η δε έλλειψη διοίκησης εξετάζεται από το Δικαστήριο και *αυτεπαγγέλτως* που οφείλει να διακόψει μέχρι να «θεραπευθεί» η έλλειψη αυτή, παρά ταύτα το δικάζον Εφετείο με μια πρωτοφανούς αυθαιρεσίας και παρανομίας απόφασή του στις 30-10-2019: 1) απέρριψε αναιτιολόγητα κάθε ένσταση «έλλειψης διοίκησης» και «έλλειψης δικαστικής πληρεξουσιότητας», 2) ανέστησε εκ

νεκρών την παραιτηθείσα από τις **27-09-2019** διοίκηση του καταργημένου δημοσίου δικαίου Ε.Ο.Δ.Υ., δέχθηκε οιονεί μεταφυσικά ότι «*διοίκηση πάντοτε υπάρχει*», 3) συνέχισε τη δίκη με την αγόρευση του υποτιθέμενου συνηγόρου πολιτικής αγωγής & 4) αγνόησε προκλητικά τη νομιμότητα που επέβαλε μονοσήμαντα «διακοπή» της δίκης προκειμένου να διορισθεί Διοικητικό Συμβούλιο και πληρεξούσιος δικηγόρος για να συνεχίσει την υποστήριξη της κατηγορίας.

Β) Η προϊστορία των αυθαιρεσιών είναι πλούσια και σταθερά επαναλαμβανόμενη στο συγκεκριμένο Δικαστήριο, όπως ενδεικτικά αποδεικνύεται από τα παρακάτω χαρακτηριστικά περιστατικά:

(1) Στις 09-03-2019, με το **άρθρο 48§1 του ν. 4600/2019** (ΦΕΚ Α΄ 43/ 09-03-2019) συστάθηκε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας» (Ε.Ο.Δ.Υ.), ενώ με το άρθρο **62§1** του ίδιου νόμου «*καταργήθηκε*» το προϋπάρχον νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ.)». Ομοίως λοιπόν με τα ανωτέρω αναφερόμενα στην παράγραφο Α η υποκείμενη εσωτερική σχέση «εντολής» μεταξύ του ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ. και του πληρεξουσίου δικηγόρου του πολιτικής αγωγής λύθηκε στις 09-03-2019. Θα έπρεπε λοιπόν τότε ο Ε.Ο.Δ.Υ. να του χορηγήσει νέα δικαστική πληρεξουσιότητα για να εξακολουθήσει να παρίσταται έκτοτε νόμιμα στο ακροατήριο του Α΄ Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών. Κάτι τέτοιο όμως ***δεν*** συνέβη ούτε ποτέ, με αποτέλεσμα καθ' όλο το χρονικό διάστημα από τις 09-03-2019 έως και την τελευταία δικάσιμο της 15-10-2019 ο (τότε: Ν.Π.Δ.Δ.) Ε.Ο.Δ.Υ. να παρίσταται κατά τρόπο «***παράνομο***» στη διαδικασία του ακροατηρίου προς υποστήριξη της κατηγορίας, δηλαδή να παρίσταται με πληρεξούσιο δικηγόρο που στερούνταν νόμιμης δικαστικής πληρεξουσιότητας δημιουργώντας απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

(2) Στις 17-09-2019 η εισαγγελέας έδρας άρχισε παράνομα την πρότασή της και το Δικαστήριο αποδέχθηκε αυτή την παρανομία, δηλαδή ξεκίνησε να αγορεύει προτείνοντας επί της ενοχής ή μη των κατηγορουμένων χωρίς να έχει προηγουμένως υποβληθεί νομότυπη δήλωση συνέχισης της ποινικής διαδικασίας κατά το άρθρο 464 του νέου ΠΚ, δήλωση που αποτελεί ως προς τη νομική φύση της «έγκληση» που υποβάλλεται εκ των υστέρων. Δηλαδή με άλλα λόγια η εισαγγελέας άρχισε να προτείνει χωρίς να υπάρχει καν απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Δ.Υ. / πρώην ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ. για υποβολή στο Δικαστήριο αυτής της δήλωσης / έγκλησης με τα νόμιμα κατά περιεχόμενο στοιχεία. Μετά από λυσσώδη επιμονή της υπεράσπισης του κατηγορουμένου Θ. Παπαδημητρίου σχετικά με το παράνομο της διαδικασίας και μάλιστα κατά την κορυφαία διαδικαστική πράξη της εισαγγελικής πρότασης, το Δικαστήριο διέκοψε για την επομένη ημέρα **18-09-2019,** οπότε δέχθηκε τις αντιρρήσεις που κατατέθηκαν γραπτά και αναπτύχθηκαν προφορικά, απέρριψε τη δήλωση ως μη νόμιμη και διέκοψε για την 1η/10/2019. Ωστόσο, παρέμεινε και εξακολουθεί να παραμένει ως «στίγμα παρανομίας» της διαδικασίας το γεγονός ότι το 1/3 σχεδόν της εισαγγελικής πρότασης είχε ήδη διατυπωθεί χωρίς η εισαγγελέας «να έχει δικαίωμα να ομιλεί επί της κατηγορίας», καθ' υπέρβαση της θεσμικής εξουσίας της, αφού υπέβαλε επί της ουσίας πρόταση για τις αξιόποινες πράξεις του παραπεμπτικού βουλεύματος χωρίς προηγούμενη υποβολή της δέουσας δήλωσης / έγκλησης που αποτελεί το διαδικαστικό «εισιτήριο» για τη συνέχιση της διαδικασίας σε ορισμένες από τις εκδικαζόμενες πράξεις.

(3) Την 1η/10/2019 το Δικαστήριο δέχθηκε νέα «***παράνομη»*** δήλωση συνέχισης της εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας κατά το άρθρο 464 του νέου ΠΚ, με βάση ακριβές απόσπασμα της Απόφασης – Πρακτικού της 15ης Συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ν.π.δ.δ. του Ε.Ο.Δ.Υ. της 23ης Σεπτεμβρίου 2019, Θέμα 2ο : "*Λήψη απόφασης ως προς τη «ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 464 ΠΚ, απευθυνόμενη προς την Πρόεδρο του Α' ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ»*", **η οποία όμως αποτελούσε τυπικό παράδειγμα σώρευσης πολλαπλών παρανομιών.** Και τούτο διότι η σχετική απόφαση είχε ληφθεί : (1) Κατόπιν **παράνομης σύγκλησης** του Δ.Σ. του Ε.Ο.Δ.Υ. από τον Αντιπρόεδρο, δεδομένου ότι ο Πρόεδρος είχε παραιτηθεί και η παραίτησή του είχε ήδη γίνει αποδεκτή από τον

Υπουργό Υγείας στις 30-07-2019. Όμως, κατά τα άρθρα 7§§1,2, 9§§1,2,4 και 10 περίπτ. α΄ του **Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας** του ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ., ο οποίος εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. Υ1/οικ. 5028 από 22-06-2001 απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας (ΦΕΚ Β΄ 831/29-06-2001) και εφαρμόζονταν σύμφωνα με το άρθρο 63§2 του Ν. 4600/2019 και από το ν.π.δ.δ. του Ε.Ο.Δ.Υ., το Δ.Σ. συγκαλείται σε συνεδρίαση μόνον από τον Πρόεδρο και όταν αυτός απουσιάζει ή κωλύεται από τον νόμιμο αναπληρωτή του, όχι όμως από τον Αντιπρόεδρο. (2) Υπό **παράνομη σύνθεση** και **συγκρότηση** του Δ.Σ., κατά παράβαση **του άρθρου 7** §§1,2 του Ε.Κ.Λ. του ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ. και **του άρθρου 14**§3 του **Ν. 2690/1999** «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 45/9.3.1999), αφού κατά τη συζήτηση και λήψη αποφάσεως στο επίμαχο Θέμα 2^{ο} της ημερήσιας διάταξης συμμετείχε ως μέλος του Δ.Σ. ο Αλκιβιάδης Βατόπουλος, **αναπληρωτής – κατ' αντιστοιχία – του Προέδρου Δ.Σ. Θεόφιλου Ρόζενμπεργκ**, ο οποίος όμως είχε ήδη παραιτηθεί στις **10-07-2019** και η παραίτησή του είχε γίνει αποδεκτή με την υπ' αριθμ. Γ4β / Γ.Π. 52903 από 22-07-2019 απόφαση του Υπουργού Υγείας (ΦΕΚ **489/ Τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ./ 30-07-2019**). Προφανώς **δεν** είναι νόμιμη η σύνθεση και συγκρότηση συλλογικού οργάνου στο οποίο συμμετέχει ο αναπληρωματικός τακτικού μέλους, που όμως κατά την ημέρα της συνεδρίασης ΔΕΝ φέρει πλέον αυτή την ιδιότητα για οποιοδήποτε λόγο, αφού **δεν** νοείται ούτε λογικά ούτε νομικά αναπλήρωση του «εκλείψαντος», δηλαδή του «ανυπάρκτου» τακτικού μέλους, παρά μόνον του υπαρκτού τακτικού μέλους Δ.Σ. και προσωρινά απόντος ή κωλυομένου, όταν η απόφαση που λαμβάνεται αποτελεί για το Δ.Σ. ***πράξη ενάσκησης διακριτικής ευχερείας.*** Τέτοια δε **πράξη ενάσκησης διακριτικής ευχέρειας από το Δ.Σ. του Ε.Ο.Δ.Υ.** είναι κατ' εξοχήν η λήψη της επίμαχης απόφασης περί υποβολής ή μη της κατ' άρθρο 464 ΠΚ Δήλωσης συνέχισης εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας και (3) Η κορυφαία παρανομία είναι ότι η συνεδρίαση και η προφορική συζήτηση της σχετικής απόφασης έλαβε χώρα στις **23-09-2019,** πλην όμως τα Πρακτικά της 15^{ης} Συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ν.π.δ.δ. του Ε.Ο.Δ.Υ. της 23^{ης} Σεπτεμβρίου 2019 συντάθηκαν και υπογράφθηκαν και η σχετική απόφαση «*ολοκληρώθηκε*», δηλαδή έλαβε προς τα έξω **υπόσταση** με την τήρηση του συστατικού ουσιώδους «έγγραφου» διαδικαστικού τύπου, απαραίτητου όμως για το κύρος των Πρακτικών Δ.Σ. κατά το άρθρο 9§4 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ./Ε.Ο.Δ.Υ., μόλις στις **30-09-2019.**

Ωστόσο ήδη από τις **26-09-2019** είχαν γίνει δεκτές οι παραιτήσεις όλων των μελών Δ.Σ. με την **υπ' αριθμ. Γ4Β/Γ.Π. οικ. 68165 από 26-09-2019 απόφαση του Υπουργού Υγείας,** η οποία είχε μάλιστα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις **27-09-2019** (ΦΕΚ 793 / Τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ./ 27-09-2019) και συνεπώς στις 30-09-2019 τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν χάσει την ιδιότητα του μέλους Δ.Σ. και ***δεν*** είχαν δικαίωμα να υπογράψουν πρακτικά συνεδριάσεως.

Υπογράφοντας λοιπόν στις 30-09-2019 κάτω από την ένδειξη «ΤΑ ΜΕΛΗ» τέλεσαν το έγκλημα της *πλαστογραφίας* από κοινού, αφού υπέγραψαν μεν ιδίω ονόματι αλλά με ιδιότητα την οποία πλέον *δεν* έφεραν.

Με μια λέξη το Δικαστήριο δέχθηκε «δήλωση» του άρθρου 464 του ΠΚ με βάση απόφαση Δ.Σ. ενός ν.π.δ.δ., η οποία υπογράφθηκε στις **30-09-2019** από πρόσωπα που **δεν** είχαν πλέον αυτή την ιδιότητα και συνεπώς αποτελεί αντικείμενο (σώμα) εγκλήματος πλαστογραφίας.

Επίσης, στο τέλος του 2^{ου} Θέματος του **ακριβούς αποσπάσματος της Απόφασης - Πρακτικού της 15^{ης} Συνεδρίασης του Δ.Σ.** του Ε.Ο.Δ.Υ. της 23^{ης} Σεπτεμβρίου 2019 τα υπογράφοντα μέλη Δ.Σ. ***«βεβαιώνουν ψευδώς»*** ότι δήθεν «*4. Η παρούσα Απόφαση επικυρώνεται αυθημερόν*», δηλαδή στις 23-09-2019, ενώ η αλήθεια είναι ότι το συγκεκριμένο πρακτικό Δ.Σ. και συνακόλουθα οι περιεχόμενες σε αυτό αποφάσεις καθαρογράφτηκαν, θεωρήθηκαν, επικυρώθηκαν και υπογράφθηκαν από τα μέλη Δ.Σ. στις **30-09-2019,** οπότε, η συγκεκριμένη απόφαση είναι προϊόν όχι μόνο εγκλήματος πλαστογραφία αλλά και ψευδούς βεβαίωσης. **Για την τέλεση των ποινικών αυτών αδικημάτων υποβλήθηκε στις 30-09-2019 μήνυση στο Τ.Α. Αμαρουσίου Αττικής.**

(4) Κατά την ίδια ανεκδιήγητη συνεδρίαση της 1ης/10/2019 η Πρόεδρος του Δικαστηρίου ***«επέπληξε»*** την υπεράσπιση του κατηγορουμένου Θ. Παπαδημητρίου επειδή *«ταλαιπωρεί»* τα μέλη Δ.Σ. του Ε.Ο.Δ.Υ. με την υποβολή εναντίον τους μήνυσης για πλαστογραφία και ψευδή βεβαίωση, επισημαίνοντας χαρακτηριστικά ότι *«ακόμα και αν έκαναν ένα λάθος»*, αυτός δεν είναι λόγος να ταλαιπωρούνται με ποινικής φύσεως δικογραφίες. ...!!!

Δυστυχώς όλα τα παραπάνω δεν είναι οι μοναδικές ούτε – ίσως – και οι χειρότερες παραβιάσεις της διαδικαστικής νομιμότητας, της αρχής της αντικειμενικής αμεροληψίας και των εγγυήσεων μιας δίκαιης δίκης. Έχουν υποβληθεί ήδη **δύο (2) αιτήσεις εξαίρεσης,** αφού το συγκεκριμένο Δικαστήριο: (α) για χρονικό διάστημα από τις 30-09-2016 έως τέλη Φεβρουαρίου 2017 δίκαζε κατηγορίες **χωρίς να έχει καταστεί** ως προς αυτές ***αμετάκλητο*** το παραπεμπτικό βούλευμα, αφού εκκρεμούσε ένδικο μέσο στον Άρειο Πάγο, (β) εξέταζε θέματα και ερευνούσε πραγματικά περιστατικά ***εκτός παραπεμπτικού*** βουλεύματος, (γ) αγνοούσε και εξακολουθεί να αγνοεί μέχρι σήμερα – σαν να *μην* υπάρχει στο νομικό και πραγματικό κόσμο – **δεδικασμένο** που έχει παραχθεί από απόφαση Πενταμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων, (δ) δέχθηκε **παράνομα αποδεικτικά μέσα** (έγγραφα) που προέρχονταν από *άλλες ποινικές δικογραφίες* και τα οποία εισφέρθηκαν στη δίκη από κατηγορούμενο που ΔΕΝ είχε καμία σχέση με αυτές, συνεπώς καμία νόμιμη πρόσβαση στα συγκεκριμένα έγγραφα, με αποτέλεσμα η κτήση τους να είναι οπωσδήποτε προϊόν αξιόποινης πράξης παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου, υπεξαγωγής εγγράφων κ.λπ., (ε) αποδέχθηκε την **παραβίαση μυστικότητας ανάκρισης,** αφού τα συγκεκριμένα έγγραφα που κατατέθηκαν στο ακροατήριο ως αναγνωστέα, έγιναν δεκτά και αναγνώσθηκαν σε δημόσια συνεδρίαση, είναι ενταγμένα σε εκκρεμείς ενώπιον Ανακριτών άλλες δικογραφίες, (στ) αποδέχθηκε και – πολύ περισσότερο – πραγμάτωσε την ***παραβίαση ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*** (ποινικών διώξεων) τρίτων ως προς την εκδικαζόμενη υπόθεση προσώπων, με τη δημόσια στο ακροατήριο ανάγνωση των ονομάτων τους και την ανακοίνωση του ότι είναι κατηγορούμενοι σε άλλες «μυστικές» ανακριτικές δικογραφίες, (ζ) παραβίασε κατάφωρα το ***τεκμήριο αθωότητας***, (η) δεν τήρησε τις δικονομικές εγγυήσεις της δίκαιης δίκης και γενικά δημιούργησε απογοήτευση, προβληματισμούς και έλλειμμα εμπιστοσύνης ως προς τη δυνατότητά του να αποδώσει πράγματι αντίστοιχο προς τα κεκτημένα της αποδεικτικής διαδικασίας δικαιοδοτικό πόρισμα.

Είναι μακρύς ο κατάλογος των κατάφορα παράνομων διαδικαστικών ενεργειών και πλέον το λόγο έχουν τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ηγεσίας της Δικαιοσύνης στα οποία κοινοποιήθηκαν αντίγραφα των υποβληθέντων νομικών ισχυρισμών μας με μοναδικό αίτημα την τήρηση της νομιμότητας.